
[2024-57-RE](#)

Causa 2024-57-RE

(Majestics Business, SL c/ Govern d'Andorra

Número de registre 387-2024. Recurs d'empara

Aute del 18 de novembre del 2024

BOPA núm. 132, del 27 de novembre del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de setembre del 2024, per la representació processal de la societat Majestics Business, SL, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 18 de juliol del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la resolució impugnada i tots els seus efectes, que declari la vulneració dels drets esmentats i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 17 d'octubre del 2023, la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava la demanda presentada per la societat Majestics Business, SL i declarava que les decisions de la Comissió Tècnica Tributària (CTT) del 6 de setembre del 2022 i de la Direcció Adjunta d'Inspecció del 7 de juny del mateix any sobre les liquidacions provisionals de l'impost sobre societats (IS) corresponents als exercicis 2018, 2019 i 2020 referents en particular a l'aplicació de la disposició transitòria primera de la Llei 6/2018, del 19 d'abril, de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats (LIS), eren ajustades a Dret i als fins que legitimaven l'activitat administrativa.

1.2. La representació processal de la societat Majestics Business, SL va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 18 de juliol del 2024, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què va acordar desestimar aquest recurs i confirmar la decisió de la primera instància en els seus propis termes.

1.3. El 12 de setembre del 2024, la representació processal de la societat Majestics Business, SL va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 18 de juliol del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la resolució impugnada i tots els seus efectes, que declari la vulneració dels drets esmentats, i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la societat Majestics Business, SL

- La societat recurrent considera que la decisió impugnada està indegudament fonamentada en Dret i que no dona resposta a la qüestió plantejada, per la qual cosa es vulneren els seus drets garantits a l'article 10 de la Constitució.

- Així, al·lega que va presentar un recurs davant la CTT, ja que considerava que es podia acollir al règim especial de l'impost de societats durant el període fiscal transitori, per tal com no s'havia produït cap modificació substancial de les circumstàncies amb les quals havia obtingut l'autorització inicial.

- Aquesta part no qüestiona de forma general l'obligació per a les societats que efectuaven una activitat d'explotació d'intangibles o de comerç internacional d'haver de comunicar al Ministeri encarregat de les Finances, els actius, béns, drets o prestacions de serveis preexistents, en relació amb els quals optessin per seguir, de forma transitòria, amb el règim que venien aplicant abans de l'1 de juliol del 2017.

- Allò que qüestionava era si era necessari fer-ho quan no hi havia hagut cap canvi substantiu de les circumstàncies amb les quals s'havia obtingut l'autorització inicial.

- Addueix que la decisió impugnada de la Sala Administrativa no resol de manera adequada, ni congruent aquesta qüestió, i, a més, cita una sentència constitucional per fonamentar el seu raonament, que no s'adequa a aquest cas concret (causa 2023-67-RE).

- Així mateix, indica que la jurisprudència pròpia que cita la Sala Administrativa tampoc s'adapta a la qüestió concreta plantejada de la inexistència d'un canvi substantiu.

- També al·lega que les disposicions del Reglament del 14 de maig del 2019, publicat el 21 de maig del mateix any, no poden aplicar-se a l'exercici 2018 sense vulnerar el principi d'irretroactivitat.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la resolució impugnada i tots els seus efectes, que declari la vulneració dels drets esmentats i que retrotregui el procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa constata que les resolucions administratives es fonamenten en el fet que la societat recurrent estava autoritzada, abans de l'entrada en vigor de la Llei 6/2018, del 19 d'abril, que va modificar la Llei de l'impost sobre societats, a aplicar el règim especial de societats que porten a terme una explotació internacional d'actius intangibles o que intervenen en el comerç internacional, i que, a partir d'aquell moment tenia l'obligació legal de comunicar els actius, béns, drets o prestacions de serveis preexistents, en relació amb els quals optessin per seguir, de forma transitòria, amb el règim que venien aplicant abans de l'1 de juliol del 2017, mentre que l'incompliment d'aquesta obligació determinava la improcedència de continuar aplicant aquest règim transitori.

- Exposa que ja s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre aquesta qüestió (aplicació de les disposicions transitòries 1a i 2a de la Llei 6/2018), és a dir, sobre l'obligació de presentar una comunicació al Ministeri encarregat de les Finances, en la qual s'havien d'identificar, en un cas, els actius, béns, drets o prestacions de serveis preexistents en relació amb els quals s'optés per aplicar el règim transitori, o, en l'altre cas, s'identifiquessin les transaccions i els contractes preexistents amb la mateixa finalitat.

- Després de reproduir el contingut de la seva jurisprudència conclou que els arguments de la societat recurrent no la desvirtuen.

- En primer lloc, considera que l'omissió de la comunicació determina la impossibilitat d'aplicar el règim especial; en segon lloc, l'apartat 3r de la disposició transitòria 1a del Reglament de l'impost de societats, del 14 de maig del 2019, no contradiu l'anterior, ja que es refereix als períodes impositius posteriors al primer període en què s'aplica el règim transitori, en el qual s'havien de comunicar les modificacions substancials que es produïssin.

- En qualsevol cas, precisa que l'obligació de presentar només les modificacions substancials únicament concerneix els exercicis posteriors a l'exercici 2018, pel qual l'autorització inicial per poder beneficiar-se del règim transitori havia estat obtinguda d'acord amb les disposicions de la Llei 6/2018, ja que tots els règims anteriors havien estat suprimits per aquesta mateixa Llei a partir de l'exercici 2018.

- En conclusió, la Sala Administrativa exposa que com que la societat recurrent no havia respectat les obligacions que li haguessin permès beneficiar-se del règim transitori pel primer exercici concernit, no podia optar al benefici dels altres exercicis.

- Per aquests motius, desestima el recurs d'apel·lació formulat per la societat recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. La interpretació dels fets i de les normes aplicables correspon a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En primer lloc, cal posar en relleu que l'argumentació de la societat recurrent per fonamentar el seu recurs d'empara és idèntica a aquella que va presentar en primera instància: la qüestió plantejada rau en saber si una autorització de règim fiscal especial, obtinguda abans de l'entrada en vigor de la Llei que va suprimir aquest mateix règim, ha de considerar-se com a l'obtenció inicial del règim transitori previst per aquesta mateixa Llei.

3.4. La Sala Administrativa considera que per tal com la Llei 6/2018 va suprimir el règim especial, per poder beneficiar-se de les seves disposicions transitòries, calia ajustar-se a les seves prescripcions.

3.5. Així, és lògic considerar que una autorització obtinguda en funció d'un règim fiscal suprimit no pot ser tinguda en compte quan la Llei estableix unes mesures transitòries i unes condicions concretes de posada en pràctica.

3.6. La Sala Administrativa també recorda que aquesta Llei s'aplica sense cap ambigüitat als exercicis oberts a partir de l'1 de gener del 2018 i que el Tribunal Constitucional va tenir l'ocasió d'examinar aquesta qüestió en la seva decisió del 14 de gener del 2024 (causa 2023-67-RE).

3.7. Així mateix, reitera que la seva pròpia jurisprudència és clara i constant en aquesta matèria.

3.8. En definitiva, la decisió impugnada està fonamentada en Dret, les seves motivacions són clares i explícites, i, no se la pot qualificar d'il·lògica, ni d'irraonable, ni d'arbitrària.

3.9. Així doncs, aquest recurs d'empara, que es presenta essencialment com a una demanda de reexamen de l'argumentació presentada davant la jurisdicció ordinària, està mancat de contingut constitucional, i, per aquest motiu ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2024-57-RE interposat per la representació processal de la societat Majestics Business, SL contra la sentència del 18 de juliol del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 18 de novembre del 2024.

Joan Manel Abril Campoy Pere Pastor Vilanova

President Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet

Magistrat Magistrat